

Arrest

nr. 341 502 van 20 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. BERKMOES
Amerstraat 121
3200 AARSCHOT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 26 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 november 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. BERKMOES verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten en op [...] 2000 te zijn geboren te Sambizanga, Luanda, Angola. U bent etnisch Bakongo. U woonde te Luanda samen met uw ouders en broers in de wijk Barvich – nadat uw ouders scheidden in het jaar 2016, woonde u in dezelfde wijk samen met uw moeder en broers. U liep school te Angola tot de 10e graad en werkte sinds de leeftijd van 23 jaar als mekanieker. In de loop van de maand oktober 2024 werd u, op terugweg van uw werk naar huis, overvallen door een groep criminelen. Twee hiervan, Bo. en Be., kent u bij naam. Uw mobiele telefoon en uw werkkledij werden hierbij gestolen, en u werd geslagen en gesneden met een mes. U wist te ontkomen nadat u weggelopen was. U gaf deze overval aan bij de politie die een onderzoek opende. In de loop van november 2024, wanneer u op vraag van uw werkgever bepaalde stukken diende te gaan kopen, werd u opnieuw het slachtoffer van een overval waarbij uw sandalen en geld werden gestolen. U keerde daarop terug naar uw werkgever, die niet kwaad was op u, en samen met u aangifte ging doen van deze overval bij de politie. In december 2024, wanneer u 's

nachts naar huis terugkeerde, werd u door een dronken man tegengehouden die u vroeg om geld om bier te kopen. U weigerde, waarop hij u bedreigde met een steen en een gebroken fles. U liep weg van deze man en wist te ontkomen. U vertelde wat gebeurd was aan uw moeder, die wist wie deze man was, en daarop met deze man ging spreken. Na dit derde incident in december 2024, overkwam u niets anders in Angola. U vreest in Angola de jongeren die anderen kwaad aandoen en andere mensen bedreigen. Uw moeder kwam in contact met een jonge man die erin slaagde u een paspoort te bezorgen, alsook een Schengenvisum waarmee u naar Portugal kon reizen. U verliet Angola op 21 februari 2025 per vliegtuig en reisde naar Portugal, vanwaar u per wagen naar België reisde. U kwam in België aan op 24 februari 2025 en diende op 21 maart 2025 een verzoek tot internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

• Ten eerste dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over de aanvallen waarvan u beweert het slachtoffer te zijn geworden, dermate tegenstrijdig zijn dat aan deze geen enkel geloof kan worden gehecht.

- U verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat u een eerste keer werd aangevallen door de personen Be. en Bo., die in dezelfde straat woonden als u, in [de wijk] Sonangol (Vragenlijst CGVS, punt 5). U verklaarde tevens gedurende de laatste 5 jaren voorafgaand aan uw vertrek uit Angola, in de wijk Sonangol te hebben gewoond (zie Verklaring DVZ, p. 6, punt 10). Voor het CGVS verklaarde u echter **nooit** in de wijk Sonangol te hebben gewoond (zie Notities persoonlijk onderhoud – verder NPO – p. 7). Gevraagd waarom u dat dan zo verklaarde voor de DVZ, antwoordde u – geenszins verhelderend of verklarend – dat het ‘dichtbij’ jullie plek was. Voorts blijken ook de andere door u, voor de DVZ, genoemde woonplekken in Luanda incorrect. U verklaarde voor de DVZ immers dat u ook in Hoje Aimda [Hoji Ya Henda] en Kalemba 2 [Calemba 2] te hebben gewoond, maar voor het CGVS verklaarde u enkel en alleen in de wijk ‘Barvich’ te hebben gewoond (zie Verklaring DVZ, p. 6 punt 10 en NPO, p.6-7). U geconfronteerd met de vaststelling dat u voor de DVZ verklaarde in de wijken Calemba 2 en Hoji Ya Henda te hebben gewoond, antwoordde u niet (NPO, p. 7).

Dat u dermate tegenstrijdige verklaringen aflegt betreffende uw woonplekken in Angola, hoewel u voor de DVZ net stelt dat uw vrees uitgaat naar criminelen die in uw straat woonden (zie Vragenlijst CGVS, punt 5), doet reeds ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

- U verklaarde voor de DVZ tweemaal door dezelfde personen – Be., Bo. en anderen – te zijn aangevallen, en dat deze beide aanvallen plaatsvonden in februari 2024 (Vragenlijst CGVS, punt 5). Voor het CGVS verklaarde u dan weer dat u door deze personen (Be., Bo. en anderen) werd aangevallen in oktober 2024 wanneer u op weg was van uw werk naar huis, en u door deze personen slechts éénmaal werd aangevallen. Bovendien maakte u er voor de DVZ enkel gewag van dat u bij deze aanval op uw rug werd geslagen en enkel uw werkkledij werd gestolen, waarna u wegrende. Voor het CGVS verklaart u dan weer dat u bij deze aanval in het gezicht geslagen werd, met een sigaret verbrand, met een mes in een vinger werd gesneden, een messteek kreeg, en uw mobiele telefoon werd gestolen (NPO, p. 15).

Dat u dermate tegenstrijdig verklaringen aflegt betreffende het aantal keren dat u door bepaalde criminelen zou zijn belaagd, alsook betreffende de maand waarin en het moment in het jaar waarop deze feiten zouden hebben plaatsgevonden, doet verder fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Dat u verder ook fundamenteel tegenstrijdige verklaringen aflegt betreffende de verwondingen die u bij dit / deze incident(en) zou hebben opgelopen, bevestigt enkel verder het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen hierover.

- Waar u voor de DVZ gewag maakte van 2 aanvallen door Bo., Be. en anderen in februari 2024, stelt u voor het CGVS 3 maal het slachtoffer te zijn geworden van 3 criminele feiten, en dat u – naast de eenmalige overval door onder meer Be. en Bo. in oktober 2024 – ook in november 2024 van geld en schoenen werd beroofd tijdens uw werk, alsook in december 2024 op straat te zijn bedreigd door een dronken persoon die geld wou van u (NPO, p. 15 en 16). U geconfronteerd met de vaststelling dat uw verklaringen voor het CGVS tegenstrijdig aan uw verklaringen voor de DVZ, u de aanval door Be. en Bo. voor de DVZ situeerde in februari 2024 en u toen ook stelde slechts 2 maal te zijn aangevallen en geen 3 keren, antwoordde u enkel, geen enkele verklaring biedend, dat u door Be. en Bo. werd aangevallen in oktober (2024) en u drie keren werd aangevallen.

Uw verklaringen betreffende de beweerde criminele feiten waarvan u het slachtoffer zou zijn geworden in Angola zijn dermate tegenstrijdig, dat hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht.

• Ten tweede dient vastgesteld dat, als er al enige kern van waarheid zou schuilen in uw verklaringen aangaande de beweerde criminele feiten waarvan u het slachtoffer zou zijn geworden [hetgeen in deze wordt betwist], de door u beweerde feiten waarvan u het slachtoffer zou zijn geworden, hoe dan ook geen aanleiding geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Immers, het door u geopperde asielrelaas houdt geen verband met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet (meer bepaald een gegronde vrees voor vervolging omwille van politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit of ras of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen gemeenrechtelijk van aard zijn, en u het toevallige slachtoffer zou zijn geworden van criminele feiten.

Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u heeft kunnen rekenen op de hulp en bescherming van de Angolese autoriteiten – zo verklaarde u immers dat u, nadat u beweerdelijk overvallen werd door Be. en Bo. en anderen, u naar de politie ging om aangifte te doen, en deze daarop een onderzoek openden naar uw belagers, en ze Bo. wilden opsporen en arresteren (NPO, p. 17). Ook na de tweede diefstal waarvan u beweerdelijk slachtoffer werd in november 2024, ging u dit aangeven bij de politie, die aan u zei dat ze het zouden oplossen (NPO, p. 18). Het derde incident, waarbij een dronken persoon geld van u vroeg, gaf u niet aan bij de politie (NPO, p. 19). Er kan dan ook niet worden gesteld dat de Angolese autoriteiten onwillig of onkundig waren om u bescherming te bieden. Internationale bescherming kan slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, 2 van het Vluchtelingenverdrag en uit artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een verzoeker om internationale bescherming moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten, quod non in casu. Op basis van uw verklaringen kan niet worden gesteld dat de Angolese autoriteiten onwillig of onkundig waren om u bescherming te bieden. Het is immers niet omdat er geen onmiddellijke resultaten zijn, dat de onderzoeken niet gevoerd worden. De bescherming die de nationale overheid biedt, moet daadwerkelijk zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden, noch is ze resultaat gebonden.

Tot slot dient vastgesteld dat de door u beweerde criminele feiten eenmalige en alleenstaande feiten betreffen. Zo verklaarde u, betreffende de beweerde overval in oktober 2024, dat u uw belagers niet meer zag of hoorde, en u hen enkel zag op het moment dat ze geld van u eisten [in oktober 2024] (NPO, p.17-18). Betreffende de overval in november 2024 – waarbij geld en uw sandalen werden gestolen – verklaarde u uw belagers nooit meer gezien of gehoord te hebben (NPO, p. 18). Wat betreft het derde incident, verklaarde u dat u de man – die u om geld had gevraagd en bedreigde – nadien nog gezien heeft op straat, en deze teken naar u deed dat u niet meer in zijn buurt moet komen (NPO, p. 19). U verklaarde tevens dat, afgezien van de 3 momenten waarop u beweerdelijk aangevallen werd, er geen andere zaken gebeurd zijn in Angola.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uw hoofd sprake zou zijn van een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, dan wel een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het door u neergelegde Angolese paspoort, weet bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. Uw Angolese nationaliteit wordt in deze immers niet betwist.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 30 september 2025. Er werden geen opmerkingen ontvangen en dus wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Verzoekschrift

In het eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van het "zorgvuldigheidsbeginsel juncto art. 49/3 en 48/3 Vreemdelingenwet".

Verzoeker geeft een theoretische toelichting en stelt inzake de bestreden beslissing:

"9. Raadsman van verzoeker kan maar vaststellen dat er inderdaad verschillen bestaan tussen de verklaringen afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud.

De vraag is of deze verschillen van die aard zijn dat aan de grond van de feiten kan getwijfeld worden. Verzoeker meent van niet.

Verzoeker verwijst hieronder naar het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken. Uiteraard is dit niet opgesteld ten behoeve van verzoeker, maar het advies maakt geen onderscheid tussen 'derden' en Angolezen zelf.

[reisadvies]

De vraag is of, minstens impliciet, de overheid niet tekortschiet in haar taak van veiligheid te waarborgen.

Het is dan misschien onvoldoende om te stellen dat daardoor een vluchtelingenstatus conform het Vluchtelingenverdrag kan toegekend worden minstens moet een subsidiaire bescherming in overweging genomen worden."

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Verzoeker stelt terecht in het verzoekschrift dat hij “*doorheen zijn verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’ (Conventie van Genève) of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ niet aannemelijk heeft gemaakt om volgende redenen:*

- *de verklaringen van verzoeker over de aanvallen waarvan hij stelt het slachtoffer te zijn geweest zijn dermate tegenstrijdig dat er geen enkel geloof kan worden aan gehecht;*
- *nog gesteld dat de feiten toch een kern van waarheid zouden bevatten, deze geen aanleiding kunnen geven tot een vorm van internationale bescherming.”*

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven, zoals hoger geciteerd in de bestreden beslissing (*cf.* punt 1) kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongelooftwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas en de verwijzing naar de veiligheidssituatie in Angola door de verwijzing naar een reisadvies. Het geciteerde reisadvies is bestemd voor reislustige Belgen en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

In de mate dat verzoeker de vraag stelt of de overheid in staat is bescherming te bieden benadrukt de Raad dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

5. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

6. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde inzake het bijgebrachte reisadvies niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS